

तत्र 'अपश्यन् नृपसुतां तां यौवनमदोद्धतां
 लताम् अनुचितस्फीतपुष्पभारानताम् इव । 277
 ततो निशायां शयने राजपुत्र्या तया 'आश्रिते
 ध्यातोपनतम् अग्निं बिभ्रद् खड्गं करेण सः । 278
 वासवेश्मनि तत्र 'आसीज् जाग्रन् एव विदूषकः,
 पश्यामि तावत् को हन्ति नरान् अत्र 'इति चिन्तयन् । 279
 प्रसुप्ते च जने क्षिप्राद् अपावृत्तकवाटकं
 स द्वारदेशाद् आयातं घोरं रक्तसम् ऐक्षत । 280-
 स च द्वारि स्थितस् तत्र रक्तसो वासकान्तरे
 भुजं नरशताकाण्डयमदण्डं न्यवेशयत् । 281
 विदूषकश्च चिह्ने धाविष्या तस्य तं क्रुधा
 एकखड्गप्रहारेण वाङ्गं सपदि रक्तसः । 282
 हिन्रवाङ्गः पलाय्य 'आशु जगाम स निशाचरः
 भूयो नागमनाय 'एव तत्सत्त्वोत्कर्षभीतितः । 283
 प्रबुद्धा वीक्ष्य पतितं रक्तोवाङ्गं नृपात्मजा
 भीता च जातरुषा च विस्मिता च बभूव सा । 284
 प्रातश्च ददृशे राज्ञा देवसेनेन तत्र सः
 स्वसुतान्तःपुरद्वारि स्थितश्च हिन्रच्युतो भुजः । 285
 इतः प्रभृति न 'इह अन्यैः प्रवेष्टव्यं नरैरु इति
 दत्तो विदूषकेण 'एव सुदीर्घः परिधार्गलः । 286